

18. oktober 2019

EM2019/40

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at pålægge Naalakkersuisut til senest EM2020 at omdele til Inatsisartut en oversigt over forskellige tilskudsmodeller indeholdende beskrivelse af de økonomiske konsekvenser for det offentlige, private og borgerne, hvis der skulle etableres en flyrute til Iqaluit med offentligt engagement.

(Aleqa Hammond, Nunatta Qitornai)

Når man er sammen med vore frænder fra Nunavut som grønlandere, så føles det nærmest som at være sammen med vore egne stammefrænder. Vort sprog som vi taler, det vi spiser og kan lide er det samme, vort tøj og vore skikke og traditioner er meget ensartede, og når man er sammen om fællesskabet, så kommer forundringen over alt dette. Det er om man er barn eller voksen eller tilhører de ældre, så er påvirkningen den samme.

Da jeg var ung eller må jeg sige yngre end i dag, boede jeg en overgang i Nunavut og det har i høj grad påvirket mit liv efterfølgende. Den styrke de har i sig, deres værdier, det de er stolte af, har påvirket min egen styrke og min identitet som folk, ikke mindst kollektivismen som blandt andet udspringer fra de fælles oplevelser af at være sammen. Jeg er meget bevidst om disse oplevelser og jeg erfarede også, at Nunavut folket har den samme opfattelse af os som ét folk.

Da der før i tiden var flyforbindelse til Nunavut sås vi tit og ofte, vi mødtes tit og mange studerende har været på studierejser og benyttet sig godt af forbindelsen, som de fik stort udbytte af. Da man nedlagde forbindelsen, blev vores forbindelse med vore frænder også kappet over, og det har vi siden da ærgret os grundigt over.

Det er derfor heller ikke spor tilfældigt, at man siden nedlæggelsen af flyforbindelsen utallige gange har forsøgt at få genåbnet forbindelsen i form af forslag og dagsordener, fordi man har manglet forbindelsen og ønsket den åbnet igen.

Når kun et enkeltstående flyselskab skal bære ansvaret og løfte opgaven, så er det økonomisk meget tungt, man må hurtigt lukke forbindelsen igen. Sådan var det hele tiden mens First Air drev ruten og anderledes var det så heller ikke da Air Greenland drev ruten.

I forbindelse med vurderingen heraf mener vi, at vi godt kan finde nye ting at samarbejde om. Hvad vil der ske hvis vi tager en åben gensidig drøftelse af sagen; kan man deles om det økonomiske ansvar, kan turismeselskaberne og interessenterne samarbejde om markedsføringen, kan man i et fremadrettet fremtidsperspektiv få større udbytte af forbindelsen, kan man lave kulturudveksling, kan man bytte besætning på trawlerne og fiskekutterne, kan man udvide de uddannelsesmæssige

Nunatta Qitornai

Inatsisartuni

aftaler eller vil vort land i forbindelse med en bedre turismemæssig markedsføring få et bedre erhvervsmæssigt grundlag og ståsted?

Vi mener vist ikke, at bare fordi vi bygger atlantlufthavnene, så vil alting automatisk falde på plads og der vil ankomme gæster udefra bare ved tankens kraft, men uden nogen som helst forbindelse til virkeligheden. Når vi står overfor en ny epoke, så skal der reklame og markedsføring til og det er nødvendigt at skabe varige kontakter og forbindelser, noget der ikke kun er toårigt men en langsigtet strategi der er velgennemtænkt.

Vi støtter Naalakkarsuisut i, at man bør afvente og se hvad der sker når de nye atlantlufthavne ibrugtages, men vi mener, at en større kontakt med vore frænder er at foretrække og det ønske bliver ikke til virkelighed ved blot at sidde med hænderne i skødet og holde sin mund.

Med disse bemærkninger støtter vi forslaget og videresender det til det respektive udvalg,